

บันทึก

เรื่อง การนำเหล็กเส้นเข้ามาในราชอาณาจักร
(กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการส่งออกนอกและ
การนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่าง)

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้แจ้งไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา โดยหนังสือ ที่ สร.๐๔๐๓/๑๓๔๔๒ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๑๔ ความว่า กระทรวงการคลัง ขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมายครบคณะ) พิจารณาให้ความเห็นในปัญหา เกี่ยวกับการนำเหล็กเส้นเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งมีข้อเท็จจริงปรากฏในหนังสือของ กระทรวงการคลังที่ กค.๐๖๐๖/๒๕๕๐๗ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๑๔ ที่มีไปถึงเลขาธิการ คณะรัฐมนตรีว่า กระทรวงเศรษฐกิจได้ออกประกาศ (ฉบับที่ ๖๒) พ.ศ. ๒๕๑๔ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๔ ยกเลิกการผ่อนผันนำเหล็กเส้นเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ต้องมีหนังสือ อนุญาต และต่อมากระทรวงเศรษฐกิจได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศก.๐๓๐๕/๗๓๐๕ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๑๔ ถึงกระทรวงการคลัง แจ้งเรื่องการอนุญาตไม่ให้มีการอนุญาตให้นำเข้ามาใน ราชอาณาจักรและชนิดที่อนุญาตให้นำเข้ามาได้เป็นการทั่วไป และเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้นำ เหล็กเส้นชนิดดังกล่าวเข้ามาในราชอาณาจักร จึงให้กรมศุลกากรพิจารณาตรวจปล่อยเหล็กเส้น ดังกล่าวให้เข้ามาได้ โดยไม่ต้องมีหนังสืออนุญาตของกระทรวงเศรษฐกิจอีก กระทรวงการคลัง เห็นว่า ถ้ากระทรวงเศรษฐกิจไม่แก้ไขประกาศกระทรวงเศรษฐกิจ เรื่อง การนำสินค้าเข้ามาใน ราชอาณาจักร (ฉบับที่ ๖๒) พ.ศ. ๒๕๑๔ ที่ยกเลิกการอนุญาตให้นำเหล็กเส้นเข้ามาใน ราชอาณาจักรได้เป็นการทั่วไป เสียก่อน หนังสือของกระทรวงเศรษฐกิจที่ให้กรมศุลกากร พิจารณาตรวจปล่อยเหล็กเส้นดังกล่าวย่อมไม่มีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงประกาศกระทรวงเศรษฐกิจ (ฉบับที่ ๖๒) พ.ศ. ๒๕๑๔ นั้น ได้ ฉะนั้น การที่บุคคลนำเหล็กเส้นชนิดดังกล่าวเข้ามาโดย ไม่มีหนังสืออนุญาตจากกระทรวงเศรษฐกิจย่อมเป็นความผิดตามกฎหมายศุลกากร จึงขอให้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย ครบคณะ) พิจารณาวินิจฉัยปัญหาเรื่องนี้

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย ครบคณะ) ได้พิจารณา ปัญหาดังกล่าว แล้วมีความเห็นดังต่อไปนี้

(๑) ปัญหาที่พึงพิจารณาในเบื้องต้นสำหรับเรื่องนี้มีว่า ประกาศกระทรวงเศรษฐกิจ ที่อนุญาตให้นำสินค้าที่ห้ามเข้ามาในราชอาณาจักรตามพระราชกฤษฎีกาควบคุมการนำเข้า มาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่าง (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๔๙๖ เข้ามาได้เป็นการทั่วไปโดยไม่ต้องมี หนังสืออนุญาตของกระทรวงเศรษฐกิจอีก นั้น จะมีผลเท่ากับเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมพระราช กฤษฎีกาฉบับดังกล่าว ที่บัญญัติห้ามมิให้นำสินค้าในบัญชีต่อท้ายพระราชกฤษฎีกา ซึ่งรวมถึง

เหล็กเส้นด้วย เข้ามาในราชอาณาจักร หรือไม่เพียงใด

ปัญหาข้อนี้ เมื่อได้พิเคราะห์มาตรา ๓^๑ แห่งพระราชกฤษฎีกาควบคุมการนำเข้า มาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่าง (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๔๙๖ ประกอบกับมาตรา ๓^๒ แห่ง พระราชบัญญัติควบคุมการส่งออกป็นนอกและการนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่าง พุทธศักราช ๒๔๘๒ ซึ่งเป็นกฎหมายแม่บทที่ให้อำนาจตราพระราชกฤษฎีกาฉบับดังกล่าว จะเห็น ได้ว่า กฎหมายมิได้กำหนดว่า การอนุญาตของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจนั้นจะต้องทำ โดยวิธีใดบ้าง เมื่อบทบัญญัติของกฎหมายเป็นดังนี้ จึงย่อมหมายความว่า รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงเศรษฐกิจจะใช้วิธีอนุญาตเป็นหนังสือเฉพาะราย หรือทำเป็นประกาศอนุญาตเป็นการ ทั่วไปก็ได้ ด้วยเหตุนี้ การที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจได้ใช้วิธีอนุญาตโดยทำเป็น ประกาศ จึงย่อมทำได้ และอยู่ในขอบเขตของกฎหมาย เพราะการทำเป็นประกาศดังกล่าวเป็น วิธีการอนุญาตอย่างหนึ่ง และมีได้ไปปลงล้างหรือแก้ไขข้อห้ามในพระราชกฤษฎีกาแต่อย่างใด สินค้าที่ประกาศให้นำเข้ามาได้เป็นการทั่วไปก็ยังคงเป็นสินค้าที่ต้องห้ามนำเข้าฯ ตามพระราช กฤษฎีกาอยู่เป็นแต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจอนุญาตตามอำนาจที่มีอยู่ตามกฎหมายให้ นำเข้ามาในราชอาณาจักรได้โดยผู้นำเข้าไม่ต้องขอรับหนังสืออนุญาตอีกเท่านั้น เป็นการให้ความ สะดวกแก่ผู้นำเข้าได้ทราบว่า สินค้าใดบ้างที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจอนุญาตให้นำเข้า มาได้ อนึ่ง ในการอนุญาตของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจในเรื่องนี้ กระทรวงเศรษฐกิจ ก็ได้ใช้วิธีการอนุญาตโดยทำเป็นประกาศตลอดมา คณะกรรมการกฤษฎีกาจึงเห็นว่า ถ้าจะแปล การ อนุญาต ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจไปในทางความหมายอย่างแคบว่า การ อนุญาตจะต้องทำเป็นหนังสือเฉพาะราย จะอนุญาตโดยประกาศเป็นการทั่วไปไม่ได้แล้ว ก็จะเป็น การยุ่งยากในการปฏิบัติงานควบคุมการส่งออกป็นนอกและการนำเข้าซึ่งสินค้าที่ถูกควบคุม และ เสียหายแก่ราชการของกระทรวงเศรษฐกิจอย่างยิ่ง

อาศัยเหตุผลดังกล่าวมาแล้วนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกาจึงเห็นว่า ประกาศของ

^๑ มาตรา ๓ ห้ามมิให้นำสินค้านี้ดังระบุไว้ในบัญชีต่อท้ายพระราชกฤษฎีกานี้เข้ามาใน ราชอาณาจักร เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจาก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ

บทบัญญัตินี้ไม่กระทบกระเทือนการควบคุมสินค้าที่ได้ควบคุมอยู่แล้วตามพระราชกฤษฎีกา ควบคุมการนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่าง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๙๓ พระราชกฤษฎีกาควบคุมการ นำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่าง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๙๔ พระราชกฤษฎีกาควบคุมการนำเข้าใน ราชอาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่าง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๔๙๕ พระราชกฤษฎีกาควบคุมการนำเข้าใน ราชอาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่าง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๔๙๖ และพระราชกฤษฎีกาควบคุมการนำเข้าใน ราชอาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่าง (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๖

^๒ มาตรา ๓ เพื่อเหตุแห่งความมั่นคงสาธารณะ สาธารณสุข และสาธารณประโยชน์อื่นใดให้ มีการควบคุมสินค้าบางอย่างซึ่งจะส่งออกป็นนอกหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรได้

สินค้าอันจะตกอยู่ในข่ายแห่งความควบคุมตามความในวรรคก่อน การอนุญาตให้ส่งออกป็น นอกหรือนำเข้ามา การกำหนดจำนวนหรือน้ำหนัก ในการส่งออกป็นนอกหรือนำเข้ามา และการห้ามมิให้ส่งออกป็นนอก หรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าเหล่านั้นให้กำหนดขึ้นโดยพระราชกฤษฎีกา

กระทรวงเศรษฐกิจดังกล่าวเป็นวิธีการอนุญาตของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจโดยชอบด้วยกฎหมาย และได้มีผลเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกาควบคุมการนำเข้ามาราชาอาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่าง (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๔๙๖ แต่ประการใด

(๒) ปัญหาที่จะพึงพิจารณาต่อไปก็คือว่า หนังสือของกระทรวงเศรษฐกิจ ด่วนที่สุด ที่ ศก.๐๓๐๕/๗๓๐๕ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๑๔ ที่แจ้งเรื่องการอนุญาตให้นำเหล็กเส้นบางชนิดเข้ามาในราชอาณาจักรได้เป็นการทั่วไป พร้อมทั้งให้กรมศุลกากรพิจารณาตรวจปล่อยเหล็กเส้นที่กระทรวงเศรษฐกิจอนุญาตให้นำเข้ามาในราชอาณาจักรได้โดยไม่ต้องมีหนังสืออนุญาตของกระทรวงเศรษฐกิจอีกนั้น จะเป็นการอนุญาตของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจตามมาตรา ๓ แห่งพระราชกฤษฎีกาควบคุมการนำเข้ามาราชาอาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่าง (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๔๙๖ หรือไม่

ปัญหาข้อนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาข้อความในหนังสือของกระทรวงเศรษฐกิจโดยละเอียดแล้วเห็นว่า หนังสือกระทรวงเศรษฐกิจฉบับดังกล่าวเป็นเพียงหนังสือราชการซึ่งติดต่อกับการปฏิบัติราชการระหว่างกระทรวงเศรษฐกิจกับกระทรวงการคลังเท่านั้น ประชาชนทั่วไปไม่อาจทราบได้ว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจอนุญาตให้นำสินค้าชนิดดังกล่าวเข้ามาในราชอาณาจักรได้เพราะมิได้แจ้งให้ประชาชนหรือผู้มีส่วนได้เสียทราบเป็นการทั่วไปโดยวิธีการประกาศดังที่กระทรวงเศรษฐกิจได้เคยปฏิบัติมา ดังนั้น จึงไม่อาจถือได้ว่าหนังสือของกระทรวงเศรษฐกิจ ด่วนที่สุด ที่ ศก.๐๓๐๕/๗๓๐๕ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๑๔ แจ้งเรื่องการอนุญาตให้นำเหล็กเส้นเข้ามาในราชอาณาจักรให้กระทรวงการคลังทราบ เป็นการอนุญาตของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชกฤษฎีกาควบคุมการนำเข้ามาราชาอาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่าง (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๔๙๖ และไม่มีผลเปลี่ยนแปลงประกาศกระทรวงเศรษฐกิจ (ฉบับที่ ๖๒) พ.ศ. ๒๕๑๔ แต่ประการใด

(ลงชื่อ) ส. โหตระกิตย์

(นายสมภพ โหตระกิตย์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พฤศจิกายน ๒๕๑๔